

पुरुषसूक्तम् (संस्कृत)

हरी ॐ सहस्रशीर्षा पुरुषः सहस्राक्षः सहस्रपात् ।
स भूमिं विश्वतो वृत्वाऽत्यतिष्ठद्दशाङ्गुलम् ॥1॥

पुरुष एवेदं सर्वं यद् भूतं यच्च भव्यम् ।
उतामृत त्वस्येशानो यदन्नेनातिरोहति ॥2॥

एतावानस्य महिमाऽतोज्यायाँश्च पूरुषः ।
पादोऽस्य विश्वा भूतानि त्रिपादस्यामृतं दिवि ॥3॥

त्रिपादूर्ध्वं उदैत्पुरुषः पादोऽस्येहा भवत् पुनः ।
ततो ऽ विष्वङ् व्यत्क्रामत् साशनानशने अभि ॥4॥

तस्माद्विराळ जायत विराजो अधिपुरुषः ।
स जातो अत्यरिच्यत पश्चाद् भूमिमथो पुरः ॥5॥

यत् पुरुषेण हविषा देवा यजमतन्वत ।
वसन्तो अस्यासी दाज्यं ग्रीष्म इध्मः शरद्धविः ॥6॥

तं यज्ञं बर्हिषि प्रौक्षन् पुरुषं जातमग्रतः ।
तेन देवा अयजन्त साध्या ऋषयश्च ये ॥7॥

तस्मात् ज्ञात् सर्वं हुतः सम्भृतं पृषदाज्यम् ।
पशून्ताँश्चक्रे वायव्या नारण्यान् ग्राम्याश्च ये ॥8॥

तस्माद्य ज्ञात्सर्वहुतः ऋचः सामानि जज्ञिरे ।
छन्दांसि जज्ञिरे तस्मा द्य जुस्तस्माद् जायत ॥9॥

तस्मादश्वा अजायन्त ये के चोभयादतः ।

गावो ह जज्ञिरे तस्मात् तस्माज्जाता अजावयः ॥10॥

यत् पुरुषं व्यदधुः कतिधा व्यकल्पयन् ।
मुखं किमस्य कौ बाहू का उरु पादा उच्येते ॥11॥

ब्राह्मणोऽस्य मुखमासीद् बाहू राजन्यः कृतः ।
उरु तदस्य यद्वैश्यः पद्भ्यां शूद्रो अजायत ॥12॥

चन्द्रमा मनसो जातश्चक्षुः सूर्यो अजायत ।
मुखादिन्द्रश्चाग्निश्च प्राणाद्वायुरजायत ॥13॥

नाभ्या आसी दन्तरिक्षं शीर्ष्णो द्यौः समवर्तत ।
पद्भ्यां भूमिर्दिशः श्रोत्रात् तथा लोका अकल्पयन् ॥14॥

सप्तास्यासन् परिधय स्त्रिः सप्तः समिधः कृताः ।
देवा यद्यज्ञं तन्वाना अबध्नन् पुरुषं पशुम् ॥15॥

यज्ञेन यज्ञमयजन्त देवास्तानि धर्माणि प्रथमान्यासन् ।
ते ह नाकं महिमानः सचन्त यत्र पूर्वे साध्याः सन्ति देवाः ॥16॥

फलश्रुती (विष्णू सूक्त)

हरी ॐ अतो देवा अवन्तु नो यतो
विष्णुर्विचक्रमे पृथिव्याः सप्त धामभिः ॥1॥

इदं विष्णुर्विचक्रमे त्रेधानिदधेपदं
समूळहमस्य पांसुरे ॥2॥

त्रिणि पदा विचक्रमे विष्णुर्गोपा अदाभ्यः ।
अतो धर्माणि धारयन् ॥3॥

विष्णोः कर्माणि पश्यत यतो व्रतानी पस्पशे ।

इन्द्रस्य युज्यः सुखा ॥4॥

तदविष्णोः परमं पदं सदा पश्यन्ति सूरयः।
दिवीव चक्षुरा ततम् ॥5॥

तद्विप्रासो विपन्यवो जागृवाँस समिंधते।
विष्णोयत् परमं पदम् ॥6॥

शांती मंत्र

ॐ देवस्य त्वा सवितुः प्रसवेऽश्चिनोर्बाहुभ्यां
पूष्णो हस्ताभ्या अग्नेस्तेजसा
सूर्यस्य वर्चसे न्द्रस्येन्द्रियेणाभिषिंचाभि।
बलाय श्रियै यशसेन्नाद्याय।

ॐ भूर्भवः स्वः अमृताभिषेकोऽस्तु।
शान्तिः पुष्टिस्तुष्टिश्चास्तु॥
ॐ शांतिः शांतिः शांतिः॥